

[Kristine Høltberg.]

stor min begejstring for netop disse noget petitesseagtige og administrativt set, så vidt jeg kan overskue, noget besværlige overgangsordninger er. Det kan være, de er nødvendige, men derom vil jeg så gerne belæres nærmere i udvalget.

Bracher (KrF):

Når det gælder en ændring af ordningerne med tilskud til kommunerne gående ud på overgang til bloktilskud, er vi i kristeligt folkeparti positivt indstillet. Vi er interesse-rede i større kommunalt selvstyre, og vi kan også gå ind for en lempelse for en del kommuner, der hidtil har været hårdere belastet end andre. Derfor går vi ind for det fremsatte lovforslag.

Da lovforslaget i nogen grad betinger andre lovforslags gennemførelse, er vi også indstillet på at være med til en hurtig og en velvillig behandling i udvalget, selv om der er visse ting, vi gerne vil have nøjere oplysning om.

Kaj Hansen (DKP):

Det lovforslag, vi behandler her, er jo en følge af de lovforslag, der er fremsat om overgang fra refusioner til bloktilskud til kommunerne.

Selve forslaget skal jeg vende tilbage til, men jeg vil gerne først sige, at der i virkeligheden er megen betænkelighed rundt omkring i kommunerne ved at gå over til disse bloktilskud. Hvem er det, der i virkeligheden har haft den største interesse i at gå fra refusioner til bloktilskud? Jeg tror absolut ikke, det er kommunerne. Jeg tror, at det først og fremmest har været staten, der har været interesseret i det. Staten har følt sig noget generet af, at en væsentlig del af statsudgifterne i nogen grad var bestemt af kommunerne og kommunernes brug af de refusionsordninger, man havde.

Jeg synes, man glemmer en meget væsentlig ting, og det er, at de refusionsordninger, vi har haft i en lang årrække — som oftest har de ligget på 75 pct., men ellers fra 27

pct. og helt op til 100 pct. — har jo været igangsættere for mange fornuftige ting ude i kommunerne. Netop igennem disse refusionsordninger har vi fået gennemført meget på det sociale område og på andre områder til gavn for befolkningen, hvor mange kommuner ellers ville have været tilbageholdende. Derfor har vi givet udtryk for, at vi er modstandere af disse bloktilskud, og vi tror hellere, man skulle være gået i gang med en fornuftig revision af refusionsordningerne. Det havde kommunerne været bedre tjent med.

Filosofien bag hele det her er jo, at godt nok er det sådan, at kommunerne det første år vil få de samme beløb til rådighed over bloktilskuddene, som de har haft igennem refusionerne. Men hvad så de følgende år? Vi har en meget stærk fornemmelse af, at staten begynder at skru ned for hanen og år efter år skubber flere og flere områder over på en direkte selvfinansiering i kommunerne, og det er den udvikling, vi er meget bange for, for den vil i det lange løb komme til at betyde forskellige skævheder ude omkring i kommunerne, alt efter hvordan de forskellige kommunalbestyrelser vurderer de ting, der skal gennemføres til gavn for befolkningen.

Men jeg vil da ikke afvise, at det foreliggende lovforslag søger at rette op på de skævheder, som ligger i de kriterier, man har lagt til grund for de bloktilskud, som skal gives. Det kan enhver se. Enhver kan også se, at det jo ikke engang klares med dette lovforslag; der skal yderligere særtilskud til for at rette op på disse kriterier. Vi tror simpelt hen ikke, at denne sag er undersøgt til bunds, og vi tror, det bedste ville være, hvis man udskød det hele og i meget større udstrækning inddrog kommunerne i en debat om hele bloktilskudsspørgsmålet. Vi er bange for, at man her bevæger sig over i noget, som i det lange løb vil være forkert, og det er kun, fordi staten så bedre skulle være i stand til at lægge sit budget. Men den side af sagen tror jeg man kunne lære at leve med.